उक्तमेव विवृणोति ॥ पूर्वादिशमिति ॥ १४ ॥ अप्सरसशब्दोऽकारांतोप्यार्षः ॥ १५ ॥ परिकाल्यमानः परिकालयमानः पलायमानइत्यर्थः ॥ अकारलोपआर्षः ॥ पुनरावृत्य उदयगिरिभुवः ॥१६॥ तस्यादिशःतांदिशं त्यक्त्वा द्रुमांतरे शैलांतरेच तद्यवहितं वालिनं पश्यन् ॥ अपरां पश्चिमांदिशं समभिद्रुतइतिशेषः ॥१७॥१८॥ गिरिसत्तमं अभिधावितइतिशेषः ॥१९॥ मेरुंमहामेरुं नविंदे नलभे ॥२०॥ किमब्रवीत्तदाह ॥ इदानीमिति ॥ मे मया स्मृतं ॥ किंस्मृतं तदाह यथेति ॥ २१॥ तदा पूर्वकाले अस्मिन्ना

पूर्वांदिशंततोगत्वापश्यामिविविधान्द्रुमान् ॥ पर्वतान्सदरीन्रम्यान्सरांसिविविधानिच ॥१४॥ उदयंतत्रपश्यामिपर्वतंधातुमंडितं ॥ क्षीरोदंसागरंचैवनित्यमप्सरसालयं ॥ १५ ॥ परिकाल्यमानस्तुतदावालिनाभिद्रुतोह्यहं ॥ पुनरावृत्यसहसाप्रस्थितोहंतदाविभो ॥ १६ ॥ दिशस्तस्यास्ततोभूयःप्रस्थितोदक्षिणांदिशं ॥ विंध्यपादपसंकीर्णांचंदनद्रुमशोभितां ॥१७॥ द्रुमशैलांतरेपश्यन्भूयोदक्षिणतोपरां ॥ अपरांचदिशंप्राप्तोवालिनासमभिद्रुतः ॥ १८ ॥ सपश्यन्विविधान्देशानस्तंचगिरिसत्तमं ॥ प्राप्यचास्तंगिरिश्रेष्ठंउत्तरंसंप्रधावितः ॥१९॥ हिमवंतंचमेरुंचसमुद्रंचतथोत्तरं ॥ यदानविंदेशरणंवालिनासमभिद्रुतः ॥२०॥ ततोमांबुद्धिसंपन्नोहनुमान्वाक्यमब्रवीत् ॥ इदानींमेस्मृतंराजन्यथावालीहरीश्वरः ॥२१॥ मतंगेनतदाशप्तोह्यस्मिन्नाश्रममंडले ॥ प्रविशेद्यदिवावालीमूर्धास्यशतधाभवेत् ॥ २२ ॥ तत्रवासःसुखोऽस्माकंनिरुद्विग्नोभविष्यति ॥ तत्रपर्वतमासाद्यऋष्यमूकंनृपात्मज ॥२३॥ नविवेशतदावालीमतंगस्यभयात्तदा ॥ एवंमयातदाराजन्प्रत्यक्षमुपलक्षितं ॥ पृथिवीमंडलंसर्वंगुहामस्म्यागतस्ततः ॥ २४ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा० कि० षट्चत्वारिंशःसर्गः ॥४६॥

श्रममंडले वाली यदाप्रविशेत्तदास्य मूर्धा शतधाभवेदिति हरीश्वरोमतंगेन शप्तः ॥ २२ ॥ तत्र मतंगाश्रमे निरुद्विग्नः निर्भयः आसाद्य स्थितस्यममसमीपमितिशेषः नविवेशेत्यन्वयः ॥२३॥ तदा जातशापकतादितिशेषः ॥ गुहां ऋष्यमूकस्येतिशेषः ॥ २४ ॥ वरमानः ॥ इतिरामाभि० वा० कि० षट्चत्वारिंशःसर्गः ॥ ४६ ॥